

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9332/2025
08.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, у парници тужиља АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Марковић, адвокат из ..., против тужене ВВ раније ..., рођене ..., чији је пуномоћник Рудин Лагунцић, адвокат из ..., ради поништаја брака, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 88/25 од 19.02.2025. године, у седници одржаној 08.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 88/25 од 19.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 88/25 од 19.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П2 98/24 од 10.12.2024. године, ставом првим изреке поништен је брак закључен у Инђији дана 09.04.2021. године између сада покојног ГГ бившег из ... и тужене ВВ. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљама на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 492.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате а у осталом делу је одбијен захтев тужиља за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 88/25 од 19.02.2025. године ставом првим изреке одбијена је жалба и првостепена пресуда потврђена у побијаном делу у коме је тужбени захтев усвојен. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиља за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује као посебној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужиље су поднеле одговор на ревизију.

Према оцени Врховног суда, услови за примену института изузетне дозвољености ревизије из члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) у овом случају нису испуњени, с обзиром да уз ревизију тужена није доставила другачије правноснажне одлуке у истој или сличној чињенично правној ситуацији, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Породични закон прописује да су брачни спорови они који се воде ради утврђивања постојања или непостојања брака, као и за поништење и за развод брака. Одредбом члана 227. став 2. Породичног закона прописано је да правноснажна пресуда у брачном спору не може да се побија ванредним правним лековима у погледу дела у коме је донета одлука о поништењу или разводу брака.

У смислу наведене законске одредбе парничне странке у поступку о поништењу брака, по његовом правноснажном окончању, пресуду не могу побијати ванредним правним лековима, независно од начина на који је суд одлучио о захтеву.

Сагласно цитираној законској одредби, без обзира на начин на који је суд одлучио у захтеву, тужена нема право да изјави ревизију против побијане одлуке, због чега, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија није дозвољена јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити.

Из наведених разлога, Врховни суд је одбацио ревизију и одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**